

2. Zniżka i zwolnienie od opłaty o których mowa w ust. 1, zwane dalej „ulga”, przysługują również wdowom (wdowcom) — emerytom i rencistom pozostałym po kombatantach.

3. Ulga przysługuje tylko na jedną stację telefoniczną zainstalowaną w lokalu mieszkalnym, w którym kombatant lub wdowa (wdowiec) — emeryt i rencista pozostali po kombatancie zameldowany jest na pobyt stały lub czasowy

4. Ulga przysługuje tylko w przypadku, gdy abonentem stacji telefonicznej jest kombatant lub małżonek kombatanta wspólnie z nim zamieszkały albo wdowa (wdowiec) — emeryt i rencista pozostali po kombatancie

5. Ulga, o której mowa, nie przysługuje osobom korzystającym z takiej ulgi na podstawie innych przepisów.

§ 2. Dokumentem potwierdzającym uprawnienie do ulgi jest

- 1) dla kombatantów emerytów rencistów i inwalidów będących emerytami lub rencistami.
 - a) legitymacja kombatantska lub zaświadczenie stwierdzające uprawnienia kombatantskie, wydane przez właściwy wojewódzki zarząd Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, były Urząd do Spraw Kombatantów lub Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej, albo dowód osobisty z dokonany wpisem o posiadaniu uprawnień do świadczeń przysługujących kombatantom
 - b) dowód otrzymania emerytury (renty) za ostatni miesiąc.
- 2) dla kombatantów — inwalidów nie będących emerytami lub rencistami
 - a) dokumenty, o których mowa w pkt 1 lit. a),
 - b) orzeczenie komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa

i zatrudnienia, stwierdzające zaliczenie do jednej z grup inwalidów, albo w odniesieniu do inwalidów I lub II grupy — dowód osobisty z dokonany wpisem o zaliczeniu na trwałe do I lub II grupy inwalidów,

3) dla wdów (wdowców) — emerytów i rencistów pozostałych po kombatantach:

- a) dokumenty, o których mowa w pkt 1 lit. a), wydane kombatantowi przed jego śmiercią oraz akt zgonu kombatanta, a w razie braku takich dokumentów — legitymacja lub zaświadczenie właściwego zarządu wojewódzkiego Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, stwierdzające uprawnienie wdowy (wdowca) do ulgi,
- b) dowód otrzymania emerytury (renty) za ostatni miesiąc.

§ 3. Uprawnienie do ulgi realizuje się w urzędach telekomunikacyjnych, właściwych dla miejsca zamieszkania osób uprawnionych, począwszy od pierwszego dnia najbliższego miesiąca po przedstawieniu dokumentów o których mowa w § 2.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Łączności z dnia 14 września 1987 r. w sprawie ulgi w opłacie taryfowej za abonament telefoniczny dla kombatantów oraz wdów (wdowców) pozostałych po kombatantach (Monitor Polski Nr 29, poz. 231).

§ 5. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lutego 1988 r.

2. Nadpłaty z tytułu uiszczonych po dniu 1 lutego 1988 r. opłat taryfowych zaliczane są na poczet przyszłych należności.

Minister Transportu, Żeglugi i Łączności: J. Kamiński

207

ZARZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 20 maja 1988 r.

w sprawie zlecenia organom Wojsk Ochrony Pogranicza wykonywania kontroli celnej w niektórych przejściach granicznych.

Na podstawie art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1984 r. Nr 57, poz. 290 z 1987 r. Nr 33, poz. 181) zarządza się, co następuje

§ 1. 1. Organom Wojsk Ochrony Pogranicza zleca się sprawowanie kontroli celnej obrotu towarowego z zagranicą dokonywanego:

- 1) w małym ruchu granicznym w przejściach granicznych II i III kategorii na granicy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną,
- 2) w polskim przygranicznym trójprzyczynie drogowym przez terytorium Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej,
- 3) w przygranicznym trójprzyczynie kolejowym na granicy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną i między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną,
- 4) w uproszczonym trybie przekraczania granicy państwowej przez osoby zamieszkałe w miejscowościach przygranicznych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich,
- 5) w przystaniach i niektórych portach rybackich w związku z rybołówstwem morskim,
- 6) przez osoby przekraczające granicę państwową poza przejściami granicznymi, w szczególności w związku z wykonywaniem na granicy prac przy urządzeniach technicznych, a zwłaszcza komunikacyjnych, jak również prac przy mostach, budowach wodnych, regulacji rzek oraz prac pomiarowych lub konserwatorskich,
- 7) przez funkcjonariuszy Wojsk Ochrony Pogranicza przekraczających granicę państwową w okresie pełnienia służby na granicy i w związku z tą służbą oraz przez osoby służbowo im towarzyszące.

2. Przejścia graniczne oraz trasy tranzytu, w których organy Wojsk Ochrony Pogranicza wykonują zleczone im czynności w zakresie wskazanym w ust. 1 pkt 1—5, określa załącznik do zarządzenia.

3. Sprawując kontrolę określoną w ust. 1 organy Wojsk Ochrony Pogranicza wydają decyzje i postanowienia w pierwszej instancji w sprawach:

- 1) odprawy celnej ostatecznej towarów wolnych lub zwolnionych od pozwoleń na przywóz i wywóz, jak również wolnych lub zwolnionych od cła oraz dozwolonych do przywozu i wywozu wartości dewizowych, jeżeli te towary i wartości dewizowe przewozi ze sobą osoba przekraczająca granicę państwową,
- 2) odprawy celnej warunkowej dokonywanej wraz z odprawą określoną w pkt 1, jeżeli nie jest wymagane zabezpieczenie należności określonych w art. 38 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1984 r. Nr 57, poz. 290 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181).

4. W wypadkach innych niż określone w ust. 3 organy Wojsk Ochrony Pogranicza przekazują niezwłocznie sprawę najbliższemu urzędowi celnemu.

§ 2. 1. Nadzór służbowy nad wykonywaniem zleconych czynności określonych w § 1 sprawuje Dowódca Wojsk Ochrony Pogranicza.

2. Odwołania i zażalenia od decyzji i postanowień wydanych w sprawach określonych w § 1 ust. 3 rozpatruje Główny Urząd Celny.

§ 3. Przy wykonywaniu zleconych czynności organy Wojsk Ochrony Pogranicza stosują przepisy ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne, a gdy kontrola wykonywana jest w wypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 7, stosuje się także regulaminy wojskowe.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1988 r.

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą:
W. Gwiazda

Załącznik do zarządzenia Ministra
Współpracy Gospodarczej z Zagranicą
z dnia 20 maja 1988 r. (poz. 207)

PRZEJŚCIA GRANICZNE ORAZ TRASY TRANZYTU, W KTÓRYCH ORGANY WOJSK OCHRONY POGRANICZA WYKONUJĄ KONTROLĘ CELNĄ

I. Przejścia graniczne II i III kategorii małego ruchu granicznego

1. Milik
2. Wierchomla Wielka
3. Piwowarówka
4. Sromowce Wyżne
5. Kacwin
6. Winiarczykówka
7. Przegibek
8. Rycerka
9. Jaworzynka
10. Jasnowice
11. Stożek
12. Beskidek
13. Puńców
14. Pogwizdów
15. Łaziska
16. Gorzyczki
17. Olza
18. Roszków
19. Tworków
20. Owsiszczce
21. Bolesław
22. Borucin
23. Krzanowice
24. Pietraszyn
25. Gródczanki
26. Ściborzyce Wielkie
27. Wiechowice
28. Dzierzkowice
29. Boboluski
30. Branice
31. Tarnkowa

II. Trasy polskiego przygranicznego tranzytu drogowego

1. Granica państwowa — Frýdlant v Čechách — Hajnište—Nové Mesto pod Smrkem — granica państwowa

2. Granica państwowa — rozdroże 200 m na południowy zachód od znaku granicznego VI/36 — granica państwowa
3. Granica państwowa (znak graniczny VI/27 — pomocniczy znak 27/10) — granica państwowa (znak graniczny VI/28 — pomocniczy znak 27/19)

III. Trasy przygranicznego tranzytu kolejowego

1. Z CSRS do CSRS przez Glucholazy
2. Z CSRS do CSRS na odcinku Liberec—Zittau
3. Wzajemny przygraniczny tranzyt kolejowy na odcinkach linii kolejowych Hagenwerder—Krzewina Zgorzelecka—Hirschfelde—Zittau—Porajów

IV. Przejścia graniczne dla uproszczonego przekraczania granicy państwowej

1. Gronowo
2. Bartoszyce
3. Barciany
4. Gołdap
5. Suwałki
6. Lipszczany
7. Bobrowniki
8. Jałówka
9. Białowieża
10. Sławatycze
11. Zosin
12. Dołhobyczów
13. Hrebenne
14. Młyny
15. Malhowice
16. Krościenko

V. Przystanie rybackie

1. Krynica Morska
2. Kąty Rybackie
3. Sztutowo
4. Stegna

5. Jantar
6. Mikoszewo
7. Brzeźno
8. Jelitkowo
9. Sopot
10. Orłowo
11. Oksywie
12. Kuźnica
13. Chałupy
14. Chłapowo
15. Ostrowo
16. Karwia
17. Dębek
18. Jarosławiec
19. Witowo
20. Dąbki
21. Unieście

22. Chłopy
23. Gąski
24. Ustronie Morskie
25. Grzybowo
26. Niechorze
27. Międzyzdroje
28. Jastrzębia Góra

VI. Porty rybackie

1. Nowa Karczma
2. Jastarnia
3. Hel
4. Łeba
5. Rowy
6. Dźwirzyno
7. Mrzeżyno
8. Dziwnów

208

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 14 lipca 1988 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad odstępowania między jednostkami gospodarki uspołecznionej odpisów dewizowych w trybie przetargów.

Na podstawie art. 18 ust. 1, art. 48 ust. 2 i art. 52 pkt 4 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56, z 1983 r. Nr 71, poz. 318 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181), w związku z § 11 uchwały nr 193 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i wykorzystywania odpisów dewizowych od wpływów w walutach wymienialnych i w clearingu w II obszarze płatniczym (Monitor Polski z 1988 r. Nr 9, poz. 83) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 6 kwietnia 1987 r. w sprawie szczegółowych zasad odstępowania między jednostkami gospodarki uspołecznionej odpisów dewizowych w trybie przetargów (Monitor Polski Nr 17, poz. 145) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przetargu mogą być odstępowane również środki dewizowe z innych rachunków niż wy-

mienione w ust. 1, jeżeli wynika to z odrębnych uregulowań dotyczących tworzenia i wykorzystywania odpisów dewizowych.”

b) w ust. 3 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „i ust. 2”;

2) w § 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jednostki nie objęte przepisami, o których mowa w ust. 1, mogą lokować zakupione w trybie przetargów odpisy dewizowe na otwartym dla tego celu w banku dewizowym rachunku walutowym i wykorzystywać na import surowców, materiałów, maszyn i części zamiennych oraz usług niezbędnych do prowadzonej działalności produkcyjnej lub świadczenia usług, zakup licencji, prasy i wydawnictw fachowych, a także na cele kooperative.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *Z. Pakuła*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3
Administracja: Wydział Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powiśńska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 694-67-50 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0360-1300-88.

Cena 48,00 zł